

ת"פ 61907/08/20 - מדינת ישראל נגד מקסים גומזיאקוב, אביחי חנוכייב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

15 במרץ 2021
ת"פ 61907-08-20 מדינת ישראל נ'
גומזיאקוב(עציר)
ת"פ 32271-09-20 מדינת ישראל נ'
חנוכייב(עציר)

בעניין:

המאשימה:

נגד

הנאשמים:

מדינת ישראל

מקסים גומזיאקוב
אביחי חנוכייב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד לואי עזאם

ב"כ הנאשם 1, עו"ד אשרף שחאדה

ב"כ הנאשם 2, עו"ד רן אבינועם

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשמים כתב אישום מתוקן והם הודו בעובדותיו, שעיקריהן יובאו להלן -

הנאשמים מכירים זה את זה ומכירים את המתלון ואחיו. עובר ליום 20.08.20 אחיו של המתלון קבע עם הנאשמים פגישה על מנת ליישב סכסוך שהיה ביניהם. בתאריך 20.08.20 בסמוך לשעה 18:15, הגיעו למקום המפגש המתלון, אחיו וחבר של האח. הנאשמים הגיעו למקום כשבידיהם סכינים. במקום התגלע ויכוח בין הצדדים, במהלכו הנאשם 1 דקר את המתלון בגבו, והנאשם 2 דקר את המתלון בבטנו ודקר אותו שלוש דקירות ברגלו הימנית. בהמשך, המתלון ואחיו נכנסו לרכב ונמלטו מהנאשמים, ואחר כך הזעיקו אמבולנס אשר פינה את המתלון לבית החולים. בבית החולים אובחן למתלון פצע דקירה בדופן בית החזה האחורי משמאל עם התפשטות ריאה וחזה אויר, שהצריך הכנסת נקז, ופצעי דקירה בירך ימין, שנסגרו בסיכות, והוא אושפז במחלקה לניתוחי חזה ולב, ושוחרר ביום 22.8.20.

2. על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות, כאמור, הם הורשעו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 ו- 335 (א)(1) ו-2 בחוק העונשין התשל"ז-1977.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על כל אחד מהנאשמים 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן; להפעיל את המאסר על תנאי בן 6 חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם 1 מתיק פלילי 19588-08-19, באופן שחצי מתקופת המאסר שיופעל תהיה במצטבר וחצי בחופף, ובסך הכל 21 חודשי מאסר בפועל; ולהפעיל את ההתחייבות של הנאשם 1 מתיק פלילי 19588-08-19 הנ"ל.

4. בשל גילם של הנאשמים קיימת בנסיבות הענין חובה לקבל עליהם תסקיר של שירות המבחן.

בתסקיר שירות המבחן על הנאשם 1 צוינו בין היתר הדברים הבאים-

הנאשם בן 19, רווק. עלה לישראל בגיל 3. גדל בבית סבו וסבתו מצד אביו. התמודד עם קשיים לימודיים, גילה בעיות התנהגות, וחבר לחברה שולית. שולב במסגרות לנוער בסיכון אך תפקודו המשיך להתדרדר. סיים 10 שנות לימוד. מגיל 13 צורך סמים. שלל בעיית התמכרות. לאחר מעצרו הראשון הופנה לחלופות מוסדיות אך הורחק מהן, וניסיון לשלבו במסגרות לימודיות וטיפוליות בקהילה לא צלח. הנאשם שיתף כי במצבי כעס וקונפליקט נוטה לפעול באלימות פיזית.

אשר לעבירה, הודה במיוחס לו. טען להיכרות שטחית עם המתלונן, וכי לא התכוון לפגוע פיזית באף אחד. וטען כי נשא סכין להגנה עצמית. שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע חרטה אך מדובר באמירה הצהרתית בלבד; הוא אינו מצליח להתייחס להשלכות מעשיו; וניכרות התנהגות אלימה, נוקשות מחשבתית וקושי בוויסות התנהגות. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה עוברת חוק, ושימוש בסמים. ולא בא בהמלצה טיפולית על הנאשם.

בתסקיר שירות המבחן על הנאשם 2 צוינו בין היתר הדברים הבאים -

הנאשם בן 20, רווק. סיים 11 שנות לימוד. במהלך כיתה ח' התחבר לחברה שולית ונפתח נגדו תיק פלילי. ריצה מאסר בעבודות שירות בגין עבירת סמים. אביו בעל רקע פלילי. שיתף כי צרך סמים בעבר. הודה בעבירה. טען כי החזיק בסכין מחשש מפני המתלוננים, וכי דקר את המתלונן לאחר שהשליכו לעברו אבנים.

שירות המבחן ציין כי הנאשם מתקשה להתייחס לחומרת המעשים ומשליך את האחריות על המתלוננים. ההליך המשפטי ומעצרו של הנאשם מהווים גורם מרתיע עבורו, והוא מסוגל לבחון באופן ראשוני את דפוסיו הבעייתיים. וקיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עבריינית ואלימה בעתיד. הומלץ על ענישה הרתעתית ובחינת שילוב הנאשם בטיפול במסגרת המאסר.

5. ב"כ המאשימה טען כי מלכתחילה התביעה סברה שהעונש הראוי לנאשמים חמור משמעותית מזה שמומלץ על ידי הצדדים. אולם בהמשך, נוכח הקשיים הראייתיים שהתחוו, הנוגעים לעדות העיקרית המפלילה את הנאשמים, ולאור הליך הגישור, התביעה הסכימה להמליץ לבית המשפט על העונש שהוצג בהסדר הטיעון. ב"כ התביעה ציין את גילם הצעיר של הנאשמים ואת התקווה כי הם יתעשתו ויעלו על דרך הישר.

6. ב"כ הנאשם 1 ציין את הקשיים הראייתיים שעמדו בפני התביעה להוכחת אשמת הנאשמים. הדגיש את גילו הצעיר של מרשו וציין כי זהו המאסר המשמעותי הראשון שלו. הוא הפנה לנסיבות חייו של הנאשם שפורטו בתסקיר שירות המבחן, ואמר שהנאשם מבקש להשתלב בטיפול בכלא ולהתחיל דרך חדשה. וביקש לאמץ את המלצת הצדדים לעונש.

הנאשם 1 הביע צער על מעשיו ואמר שבדעתו להשלים לימודים בתקופת המאסר ולשנות את דפוסי החשיבה שלו.

7. ב"כ הנאשם 2 טען שהקשיים הראייתיים הוצגו באופן מפורט בהליך הגישור וציין שעד התביעה העיקרית מסר גרסאות הסותרות זו את זו, שסתרו גם ראיות אחרות, ובנוסף, המשטרה לא חקרה עדי ראיה אובייקטיביים. ציין שזהו מאסרו הראשון של הנאשם ושהנאשם נתן במעצר מזה כשבעה חודשים. וטען שניתן לראות נקודות חיוביות מסוימות בתסקיר שירות המבחן על הנאשם. מסר שהנאשם שולב בהליך טיפולי בזמן מעצרו. וביקש לכבד את המלצת הצדדים לעונש.

הנאשם 2 אמר כי הוא מבין את חומרת מעשהו ולוקח אחריות עליו, והביע תקווה לעלות על דרך הישר.

8. התנהלות הנאשמים המתוארת בכתב האישום, מלמדת על הלך רוח עברייני, אלים ומסוכן. הנאשמים הגיעו למפגש מצוידים בסכינים ובמהלך הויכוח בין הצדדים עשו שימוש בסכינים ודקרו באמצעותן את המתלונן.

הסכנה הכרוכה בשימוש בסכין במהלך ריב אלים, ברורה מאליה. במצבים כאלה, לא אחת, הפער בין פגיעה שטחית לפגיעה חמורה ואף למוות, הוא ענין של מזל ומקרים.

כאן, אחת הדקירות חדרה לדופן בית החזה האחורי משמאל ויכלה לגרום למתלונן פגיעה חמורה מאוד ואף מוות, ודקירות נוספות - בבטן ובירך, יכלו אף הן להיות בעלות משמעות רבה.

9. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות האלימות המערבות שימוש בסכין היא של החמרה מובהקת.

10. שירות המבחן התרשם, ביחס לשני הנאשמים, מקיומו של סיכון להישנות התנהגות אלימה עוברת חוק. ולשני הנאשמים עבר פלילי.

11. צירוף הנתונים הנוגעים לחומרת מעשי הנאשמים, מידת אשם, ועברם הפלילי, מצדיק הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

12. למרות נתוני החומרה המתוארים, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

א. "הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. ...ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577

ב. הסדר הטיעון הושפע מקושי ממשי של התביעה להוכיח את העובדות שיוחסו לנאשמים בכתב האישום המקורי שהוגש נגדם.

ג. הודאת הנאשמים באה במסגרת הסדר טיעון הכולל המלצה משותפת של הצדדים לעונש, שהושג בהליך של גישור, מתוך ציפיה סבירה כי ההסדר יכובד על ידי בית המשפט.

ד. הנאשמים ויתרו על זכותם לנהל את המשפט עד תום, לקחו אחריות על מעשיהם, וחסכו זמן שיפוט יקר ואת הצורך לשמוע עדים ובמיוחד את נפגע העבירה.

ה. הנאשמים צעירים ואין להתייחס מהאפשרות שהם יתעשתו ויתקנו את דרכיהם. ו. לכל אחד מהנאשמים זהו המאסר המשמעותי הראשון ויש לקוות שיהיה בו כדי

לעורר אותם לתובנות ולהרתיעם מפני עבריינות חוזרת.

13. הנאשם 1 נדון ביום 07.01.20 בת"פ 19588-08-19, בין היתר, לשישה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע ולהתחייבות בסך ₪ 5,000 למשך שנתיים שלא יעבור "עבירה מן העבירות שנקבע כי ביצע בהליך זה". באותו הליך הנאשם נמצא אשם בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) בחוק העונשין.

אין חולק שהעבירה בה הורשע הנאשם כאן היא עבירת אלימות מסוג פשע, אשר מפעילה בנסיבותיה

את המאסר על תנאי. הנאשם הורשע בתיק זה בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. הנסיבה המחמירה היא שהעבירה בוצעה בידי שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה. עבירה זו מפעילה את ההתחייבות של הנאשם כאמור.

14. התנהלות הנאשמים עד כה, למרות גילם הצעיר, אינה מבשרת טובות. גזר דין זה מתחשב בהם ואינו ממצה איתם את הדין, אך יש בו כדי להוות להם תמרור אזהרה.

15. נוכח האמור, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

הנאשם 1

- א. 18 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
- ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי מת"פ 19588-08-19. הנאשם ישא מחצית מהתקופה במצטבר למאסר שהוטל עליו בתיק זה, ומחצית בחופף לו. ובסך הכל 21 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
- ג. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.
- ד. אני מפעיל את ההתחייבות בסך 5,000 ₪ מת"פ 19588-08-19.
- ה. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪.

הנאשם 2

- א. 18 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.
- ג. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשפ"א, 15/03/2021 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה